

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3072/2020
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Михаило Крстић, адвокат из ..., против тужених „Eurobank“ а.д. из Београда, чији је пуномоћник Светлана Анђелковић Мишковић, адвокат из ... и ББ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог „Eurobank“ а.д. изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 576/19 од 07.02.2020. године, у седници већа одржаној 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог „Eurobank“ а.д. из Београда изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 576/19 од 07.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог „Eurobank“ а.д. из Београда изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 576/19 од 07.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 129/18 од 31.05.2019. године, у првом ставу изреке, утврђено је да тужила има право својине на једнособном стану који се налази у ... у улици ... број .., број зграде .., број посебног дела .., на ... спрату, изграђеном на кат. парц. .. КО ... што је првотужени дужан да призна и трпи да тужила на основу ове пресуде изврши упис права својине пред надлежном службом. У другом ставу изреке, утврђено је у односу на тужене да је недозвољено извршење одређено решењем Основног суда у Ужицу Ив 543/15 од 31.08.2015. године на једнособном стану који се налази у ... у улици ... број .., број зграде .., број посебног дела .. на ... спрату, изграђеном на кат. парц. .. КО У трећем ставу изреке, обавезан је првотужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 117.475,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. У четвртном ставу изреке, одлучено је да у односу на друготуженог свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 576/19 од 07.02.2020. године, у првом ставу изреке потврђена је првостепена пресуда у првом, другом и трећем ставу изреке и жалба првотуженог одбијена као неоснована. У другом ставу изреке, одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени „Eurobank“ а.д. је на основу члана 404. благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужиља у конкретном случају има право које спречава извршење на стану који је предмет извршења, а тужбени захтеви за утврђење права својине на стану према туженој банци и за проглашење да је извршење на истом недопустиво према туженима су основани, јер је тужиља постала власник предметног стана на основу овереног уговора о куповини стана и предаје у државину. Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нису испуњени услови за примену одредбе члана 404. ЗПП. Није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Одлучивање судова не одступа од судске праксе исказане у предметима са сличним чињеничноправним основом, због чега не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Сходно наведеном, на основу члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради утврђења и недопустивости извршења поднета је 01.02.2018. године. Вредност предмета спора је у тужби означена износом од 750.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић